

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αττικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

Η ΠΑΡΑΤΑ.

'Στὰ ὄπλα! . . . ἡ παράτα ἡ ἐθνικὴ ἀρχίζει,
 Νά! νά! καβδαλαρία πολλὴ καὶ πεζικό,
 Κάθε γωνιά καὶ δρόμος ἀπὸ φτερά γεμίζει,
 Κι' ἀκούεται ἀντάρα μεγάλη καὶ κακὸ.
 'Εδῶ σπαθιά γυαλίζουν, ἐκεῖθε τρικαρτά,
 Κι' ἕνας πατεῖ τὸν ἄλλο, σκουντζιέται καὶ σκουντζά.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 'Ραπατά τατούμ! ραπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπου μπου μπου! φσσ φσσ...!

Γροθιαῖς ἀπὸ 'δῶ κάτω, φωναῖς ἀπὸ 'κει πέρα,
 Τουφέκι καὶ ταμπούρο, κανόνι καὶ παντιέρα.
 Τὸ φύλλον τὸ ὠραῖον ἀνθίζει στὰ μπαλκόνια,
 Κι' ἀδιάκοπα λορτζάρεϊ τόσα χρυσὰ γαλόνια.
 'Εξύπνησε τὸ ἔθνος, ἐγέμισε ζωὴ,
 Κι' ἀκούς 'στὸ ζύπνημά του ἀνάμικτη βοή.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 'Ραπατά τατούμ! ραπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπου μπου μπου! φσσ φσσ...!

Μὰ νὰ καὶ τὸ Παλάτι γιὰ 'δέτε τί φουσατά
 Μὲ φόρα κατεβαίνουν 'στὸ δρόμο τοῦ 'Ερμη!
 Τί ἀμαζαῖς! τί λοῦσο! τί ἄλογα βαρβάτα!
 Φοροῦν 'ὅτ' αὐτὰ κορδέλλαις καὶ τρέχουνε μ' ἄρμη.
 'Ω! ὦ! χρυσοὶ λακέδες! κυρίαῖς τῆς τιμῆς!
 Λοιπὸν, ἀδέρφια, ζήτω ἄς σκουζουμε κι' ἐμεῖς.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 'Ραπατά τατούμ! ραπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπου μπου μπου! φσσ φσσ...!

Σταθῆτε, βρέ . . . περνάει ὁ πρέσβυς τῆς 'Ρωσσίας . . .
 Μᾶς ἔκαμαν οἱ 'Ρώσοι πολλὰς εὐεργεσίας.
 'Ἡ Αὐτοκράτειρά των, ποῦ 'λέγαν Κατερίνα,
 Μᾶς ἔχει βοηθήσει 'στὰ πρῶτα χρόνια 'κεινα.
 Λοιπὸν τί χάσετ' ἔτσι μὲ στόμα ἀνοικτό; . . .
 Ζήτω καὶ εἰς τοὺς 'Ρώσους, μὰ ζήτω τραντακτό.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 'Ραπατά τατούμ! ραπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπου μπου μπου! φσσ φσσ...!

Μὰ νὰ καὶ τῆς Γαλλίας ὁ πρέσβυς . . . γιὰ τοὺς Γάλλους
 Δὲν εἴμπορεῖ κανένας λόγος νὰ 'πῆ κακὸ . . .
 Αὐτοὶ θεὸ νὰ μᾶς κάμουν καμμιὰ φορά μεγάλους,
 Καὶ θεὸ νὰ γίνῃ πάλι τὸ ἔθνος κλασικό.
 Φόρα λοιπὸν καππέλα, καὶ ὄλοι μὲ καρδιά,
 εΖήτω τοῦ Γαλλοπρέσβυ φωνάζετε, παιδιά!

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 'Ραπατά τατούμ! ραπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπου μπου μπου! φσσ φσσ...!

“Ω! ω! νά κι’ ὁ Ἑγγλέζος! . . . αὐτὸς δὰ θὰ μᾶς σώσῃ!
 Ἐμπρὸς εἰς τοὺς Ἑγγλέζους εἶναι μὴδὲν οἱ Ῥώσσοι.
 Ὁ Βήκονσφηλδ δὲν εἶπε κι’ ἐκεῖ ἔστο Βερολίνον
 Πῶς ἔχει πλατὺ μέλλον τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων;
 Ἴσως αὐτὸς μᾶς δώσῃ τῆς Πόλις τὰ κλειδιά! . . .
 Λοιπὸν καὶ τοῦ Ἑγγλέζου ζήτω του, βρὲ παιδιὰ.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά! τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

“Ω! νά κι’ ὁ Κουμουνδούρος ἴσῃ μέση μὲ καμάρι,
 Ἰστὰ χεῖλια του πλανεῖται χαμόγελο γλυκό...
 Καὶ εἴς αὐτὸν ἀκόμα χροστοῦμε ἴλιγη χάρι!
 Τοῦλάχιστον μᾶς ἴπηγε ἕως ἴστο Δομοκό.
 Κι’ αὐτὸς γιὰ τὴν πατρίδα ἰδρόνει καὶ πονεῖ...
 Λοιπὸν τοῦ Κουμουνδούρου Ζήτω μὲ μιὰ φωνή.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

“Ω! ω! καὶ ὁ Κολάος... ἐδῶ κι’ ἐκεῖθε βλέπει,
 Καὶ ἔχει τοὺς σταυροὺς του κρυμμένους μὲς ἴσῃ τσέπη.
 Φοράει τὰ παλῆά του, σὰν πρῶτα δὲν κουνεζέται,
 Καὶ εἰς τὸ πρόσωπό του ἡ λύπη ζωγραφεῖται.
 Καὶ τοῦτος γιὰ τὸ ἔθνος δὲν ἔμεινε ἀργός...
 Ζήτω καὶ τοῦ Κολάου, κι’ ἄς μὴν ἦν ὑπουργός.

Μπάμπα μπάμπα, μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν τζσσ. τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

Μὰ νά καὶ ὁ Τρικούπης μὲ ὕφος διπλωμάτη
 Χαρὰ καὶ λοῦσο ὄλος προβάλλει ἴστο σωρό...!
 Κατήργησε καὶ τοῦτος ἴστο ἔθνος τὴν δεκάτη,
 Καὶ φόρο εἰς τὰ βῶδια ἐπέβαλε γερό.
 Μὲ τοῦτον δίχως ἄλλο θὰ ἴδουμε προκοπή...
 Ζήτω καὶ τοῦ Τρικούπη καθένας ἄς εἰπῇ.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

Ἄλλὰ ἐκεῖ γιὰ ἴδετε ἓνα μικρὸ ποδάρι . . .
 εἶναι γυναίκα ποδί! . . . τί γίρμπο καὶ τί χάρι!
 Μωρὲ, μὰ λὲς καὶ εἶναι χυμμένο σὲ καλοῦπι . . .
 Τὸ βλέπω καὶ ξεχνῶ τὰ βῶδια τοῦ Τρικούπη.
 Μὰ σ’ ἓνα τέτοιο ποδί, Πανέλληνες, χυτὸ
 Ἄξιζει ἓνα ζήτω . . . Ζήτω λοιπὸν κι’ αὐτό.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! Τζούμ! τραρά! τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

Ἐτέλειωσ’ ἡ παράτα . . . ἐπλάκωσε τὸ βράδυ,
 Καὶ δεύτερη παράτα ντακάπο ἀρχινᾷ! . . .
 Πῶ! πῶ! κερῖα, φανάρια, καντύλια δίχως λάδι . . .
 Φωτοχυσία τέτοια ποῖος εἶδε πουθενά;
 Πανήγυρις τρώντι ἀγία κι’ ἔθνικὴ!
 Μ’ ἀκούσετε . . . ἀκόμη κτυπᾷ ἡ μουσικὴ.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ! Τραρά! τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

Νά! νά! μωρσίναις, δάφναις καὶ κάντρα σκονισμένα...
 Οἱ σύλλογοι γιορτάζουν γιὰ τὸ Εἰκοσιένα,
 Καὶ ἔβρισκουν πῶς μᾶς φράζουν τὸν δρόμο τὰ σουρτοῦκα...
 Νά! δὰ καὶ μιὰ ρουκέτα... νά! νά! καὶ τρακατροῦκα...
 Ἐ! Ἐ! τῆς τρακατροῦκας Ζήτω, μωρὲ παιδιὰ...
 Γλεντίσαμε ὠραῖα καὶ τούτη τὴ βραδύα.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατιμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

Souris.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»
 ἐκδοθήσεται ΔΙΠΛΟΥΝ τὴν Κυριακὴν, πε-
 ριέχον καὶ πολιτικὴν κωμωδίαν:

ΟΙ ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ἐπίσης ἀγόρευαν τοῦ φίλου μας Θ. Κολο-
 κωτρώνη:

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΑΦΕΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.